NORAKSTS
Lieta Nr.42330706
A172 – 08/22

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2008. gada 24.janvārī

Spriedumu taisīja Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese Ļ.Kušnire

Lietas dalībnieki:
pieteicēja – maksātnespējīgā sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Latvijas Ģimenes centrs”
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātā iestāde – Valsts ieņēmumu dienests
trešā persona – *A.P.*

Pieteikuma priekšmets: Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006.gada 20.janvāra lēmuma Nr.19/1733 atcelšana

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] VID Rīgas reģionālās iestāde no 2004.gada 29.decembra līdz 2005.gada 11.augustam veica pieteicējai kompleksu valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI) un iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par 2001.gada janvāri – 2004.gada maiju. Audita rezultātā, 2005.gada 11.augustā, VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 4.audita daļas priekšniece pieņēma lēmumu par audita rezultātiem Nr.4.2.4/40, ar kuru papildus nomaksai budžetā tika noteikti IIN Ls 22293,95 un soda nauda Ls 22293,95 apmērā un VSAOI Ls 32974,41 un soda nauda Ls 44459,49 apmērā.

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmuma pieteicēja to ir apstrīdējusi VID Rīgas reģionālās iestādes direktoram, kas ar savu 2005.gada 13.oktobra lēmumu Nr.1.3/41943 ir nolēmis atcelt sākotnējo lēmumu daļā par papildus aprēķinātajiem IIN Ls 120,34 un soda naudu Ls 120,34, kā arī daļā par VSAOI Ls 174,66 un soda naudu Ls 174,66 apmērā, noteikt papildus nomaksai budžetā soda naudu Ls 1419,82 apmērā. Pārējā daļā lēmums ir atstāts negrozīts.

[3] VID Rīgas reģionālās iestādes direktora lēmumu pieteicēja apstrīdēja VID ģenerāldirektoram, kas ar 2006.gada 20.janvāra lēmumu Nr.19/1733 (turpmāk pārsūdzētais lēmums) nolēmis :

1. atcelt Rīgas reģionālās iestādes direktora lēmumu daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto IIN Ls 881,04 un soda naudu Ls 881,04 apmērā, kā arī daļā par VSAOI Ls 1282,24 un soda naudu Ls 1282,24;

2. atstāt negrozītu Rīgas reģionālās iestādes direktora lēmumu daļā par papildus noteiktajiem IIN Ls 22173,61 un soda naudu Ls 22173,61, kā arī par VSAOI 31517,51 un soda naudu Ls 44422,41;
3. nesamazināt pārbaudes rezultātā noteikto soda naudu.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts tālāk minētais.

[3.1] Pārbaudes materiālos (audita pārskatā Nr.273) norādīts, ka sakarā ar VID Finanšu policijas pārvaldes pieprasījumu (2004.gada 9.novembra vēstuli Nr.I4.L2-J8/6418) VID Rīgas reģionālā iestāde veikusi SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" VSAOI un IIN auditu par 2001.gada janvāri - 2004.gada maiju.

[3.2] Pārbaudes materiālos norādīts, ka 2004.gada 10.maijā VID Finanšu policijas pārvaldes darbinieki veica pārbaudi SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" Rīgā, Kaņiera ielā 10a. Pārbaudē konstatēts, ka SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" telpās atradās aploksnes ar veicamajām algu izmaksām, uz kurām noradīts izmaksu datums (datums un mēnesis, nav norādīts izmaksu gads), naudas saņēmēja vārds un uzvārds, kā arī personu paraksti par naudas saņemšanu.

[3.3] VID Finanšu policijas pārvaldes lietvedībā atrodas krimināllieta Nr.1580110004 par SIA "Latvijas Ģimenes Centrs", kura ierosināta 2004.gada 15.oktobrī pēc Krimināllikuma 217.panta otrās daļas.

[3.4] Pārbaudes materiālos norādīts, ka VID Rīgas reģionālā iestāde SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" VSAOI un IIN auditu veica saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 2. un 6.punktu un septītās daļas 2.punktu, izmantojot netiešo aprēķinu metodi, pamatojoties uz savā rīcībā esošo informāciju.

[3.5]Pārbaudē konstatēts, ka SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" darbinieki 2001.gada janvārī – 2004. gada maijā saņēma samaksu skaidrā naudā Ls 211 192,35 (2001.gadā Ls 65383,75, 2002.gadā Ls 66027,02, 2003.gadā Ls 50 401,34 un 2004.gada janvāri – maijā Ls 20 206,61), kura nav pilnā apmērā atspoguļota grāmatvedības uzskaitē un no kuras SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" nav ieturējusi likuma paredzētos nodokļus (IIN un VSAOI).

[3.6.] Pārbaudes materiālos norādīts, ka darbinieki, kuri bija darba attiecībās ar pieteicēju saņēma Ls 197 745,31 (*Ļ.B.* Ls 12 306,24, *J.B.* Ls 11 431,42 (Ls 41 431,42 – aizdevums Ls 30 000), *I.K.* Ls 2317,04 (Ls 22317,04 - aizdevums Ls 20000), *S.G.* Ls 16271,3, *M.K.* Ls 7881,11, *L.Z.* Ls 1194,39, *S.Š.* Ls 2697,76, *I.P.* Ls 4511,77 (Ls 18 511,77 - aizdevums Ls 14000), *D.M.* Ls 5465,3 (Ls 13465,3 - aizdevums Ls 8000), *S.T.* (*R.*) Ls 6538,28 (Ls 21 538,28 - aizdevums Ls 15000), *I.M.* Ls 3749,51, *D.P.* Ls 6389,01, *L.L.* Ls 12266,79 (Ls 24266,79 - aizdevums Ls 12000), *A.P.* Ls 20584,92, *E.P.J.* Ls 4835,34, *M.S.* Ls 17198,39, *L.B.* Ls 5720,43, *A.B.* Ls 6612,33, *V.P.* Ls 15777,38, *A.L.* Ls 5611,01, *J.K.* Ls 3855,2, *J.C.* Ls 1912,5 (Ls 7512,9 - aizdevums Ls 5000 - Ls 658,4 summa, kuras saņemšanu noliedza paskaidrojumā), *L.B.* Ls 409,5, *A.P.* Ls 6172,69, *R.T.* Ls 6873,46, *I.Ž.* Ls 1899,85 (Ls 4899,85 - aizdevums Ls 3000), *E.S.* Ls 7262,39).

[3.7] Vēl pārbaudes materiālos norādīts, ka laika periodā no 2001.gada janvāra līdz 2004.gada maijam par preču saņemšanu uz precu pavadzīmēm – rēķiniem parakstījies S.Baumanis, ar kuru nav noslēgts darba līgums. Pārbaudē konstatēts, ka

S.Baumanis minētajā laika periodā saņēmis papildu samaksu skaidrā naudā Ls 9502,64 un parakstījies par naudas saņemšanu. Bet *I.L.*, ar kuru darba attiecības ir pārtrauktas 2001 .gada februārī 2002.gada janvārī - 2004.gada maijā saņēma Ls 3944,4 (Ls 15 944,4 - aizdevums Ls 12 000).

[3.8] Bez tam pārbaudes materiālos norādīts, ka VID Rīgas reģionālajai iestādei snieguši paskaidrojumus par "algu izmaksu lapiņās" norādītajām summām: *Ļ.B.*, *J.B.*, *I.K.*, *M.K.*, *L.Z.*, *S.Š.*, *A.P.*, *D.M.*, *S.T.* (*R.*), *I.M.*, *D.P.*, *L.L.*, *A.P.*, *E.P.*, *M.S.* un *L.B.* 2005.gada 11.martā, *A.B.*, *V.P.*, *A.L.* un *J.K.* 9.martā, *J.C.* 17. februāri, *I.L.* – martā, *T.B.* un *A.P.* 18.martā., *R.T.* 23.martā, *I.Ž. S.G.* 2.martā. Paskaidrojumos minētas personas norādīja, ka saņēma "algu izmaksu lapiņās" noradīto naudu kā samaksu par padarīto darbu, kā arī norādīja periodu, par kuru saņēma naudu.

[3.9] Saskaņā ar VID Finanšu policijas pārvaldes sniegto informāciju izmaksas Ls 23480,15 apmērā tika veiktas arī 17 neidentificējamām personām – *A.P.*, *L.R.*, *N.L.*, *Dr.Z.*, *J.K.*, *M.O.*, *A.E.*, *I.K.*, *M.P.*, *K.H.*, *D.V.*, *I.A.*, *L.Z.*, *Ļ.N.*, *A.C.*, *L.F.* un *D.Z.*

[3.10] Tā kā VID rīcībā esošie objektīvie pierādījumi liecina, ka SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" 2001. gada janvārī – 2004.gada maijā veikusi samaksu darbiniekiem par padarīto darbu, kuru pilnā apmērā nav atspoguļojusi grāmatvedības uzskaitē un no kuras nav ieturējusi likumā paredzētos nodokļus, tad VĪD Rīgas reģionālajai iestādei bija pamats, ņemot vērā likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmās daļas un likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8. panta otras daļas nosacījumus, SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" papildu nomaksai aprēķināt VSAOI un IIN par saņemtajām summām.

[3.11] Par darbiniekiem, kuri ir identificējami VID Finanšu policijas pārvaldes pārbaudes laikā izņemtajos dokumentos par naudu izmaksu un kuriem ir darba attiecības ar SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" darba algas aprēķinos piemērots likumā noteiktais neapliekamais minimums un nodokļu atvieglojumi.

[3.12] Tā kā no VID Finansu policijas pārvaldes saņemtajos algu izmaksu sarakstos un saņemtajos paskaidrojumos nav iespējams identificēt izmaksāto summu taksācijas periodus, nodokļu audits veikts, dalot kopējo izmaksāto summu proporcionāli katra darbinieka nostrādāto mēnešu skaitam pārbaudāmajā periodā.

[3.13] Ņemot vērā auditā konstatēto , VID Rīgas reģionālā iestāde saskaņā ar likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.panta pirmo daļu, par darbiniekiem, ar kuriem nav noslēgti darba līgumi (17 neidentificējamas personas, S.Baumanis un *I.L.*) pārbaudes rezultātā SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" papildu nomaksai aprēķināja VSAOI Ls 6452,45 (par 2002.gada augustu - decembri Ls 1536, par 2003.gadu Ls 3476,28 un par 2004.gada janvāri - maiju Ls 1440,17) un soda naudu Ls 19357,35.

Par darbiniekiem, ar kuriem ir noslēgti darba līgumi saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo daļu VID papildus aprēķināja VSAOI Ls 26 347,3 (par 2002.gada augustu - decembri Ls 8074,29, 2003.gadu Ls 13 115,84 un par 2004.gada janvāri - maiju Ls 5157,17) un soda naudu Ls 26 347,3, kā arī saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31^2 panta pirmo daļu papildus aprēķināja IIN Ls 22 173,61 (par 2002.gada augustu - decembri Ls

6230,66, par 2003.gadu Ls 11 407,13 un par 2004.gada janvāri - maiju Ls 4535,82) un soda naudu Ls 22 173,61.

[2] 2006.gada 24.februārī Administratīvajā rajona tiesā ir saņemta SIA „Latvijas Ģimenes centrs" (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta (VID) ģenerāldirektora 2006.gada 20.janvāra lēmuma Nr.19/1733 atcelšanu. Pieteikumā līdztekus faktiem par administratīvā procesa gaitu iestādē un pieņemtajiem lēmumiem norādīts tālāk minētais.

[2.1] VID, pieņemot lēmumu par pārbaudes rezultātiem, nav ievērojis likuma "Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 3.daļā noteikto procesuālo termiņu, līdz ar to, atbilstoši, Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturtajai daļai, VID nebija tiesīgs izdot pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu.

[2.2] Lai piemērotu netiešo aprēķina metodi VID bija jākonstatē kāda no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas punktos noteikta pazīme. Pārsūdzētajā lēmumā nav ietverta atsauce uz kādu no minētā likuma 23.panta sestās daļas punktiem.

[2.3] VID ģenerāldirektora lēmumā minētie apgalvojumi par to, ka VID Finanšu policijas pārvaldes darbinieku 2004.gada 10.maijā veiktajā pārbaudē SIA "Latvijas Ģimenes Centrs" Rīgā, Kaņiera ielā 10a ir konstatēts, ka pieteicējas telpās atradās aploksnes ar veicamajām algas izmaksām, uz kurām norādīts izmaksu datums, naudas saņēmēja vārds, kā arī personu paraksti par naudas saņemšanu un par to ka VID Rīgas reģionālās iestādes veiktajā pārbaudē, konstatēts, ka pieteicējas darbinieki 2001.gada janvārī – 2004.gada maijā saņēma samaksu skaidrā naudā Ls 211 192,35 (2001.gadā Ls 65 383,75, 2002.gadā 66 027,02, 2003.gadā Ls 50 401,34 un 2004.gada janvārī – maijā Ls 20 206,61). kura pilnā apmērā nav atspoguļota grāmatvedības uzskaitē un no kuras pieteicēja nav ieturējusī likumā paredzētos nodokļus, nav pamatoti.

Minētās aploksnes atradās nevis pieteicējas, bet gan SIA "LĢC izdevniecība" nomātajās telpās un audita pārbaudes laikā skaidras naudas izmaksas pieteicējas darbiniekiem nav konstatēta un pārsūdzētajā lēmumā pieminētās summas ir VID Rīgas reģionālās iestādes darbinieku pieņēmumu un netiešo nodokļu aprēķinu rezultāti.

[2.4] Vairākos gadījumos, aprēķinot budžetā maksājamās nodokļu summas, VID nav ņēmis vērā to, ka eventuālās skaidrās naudas izmaksas pieteicējas darbiniekiem ir veiktas pirms auditējamā laika perioda. Darba tiesiskās attiecības starp pieteicēju un tās darbiniekiem ir bijušas ilgstošākas nekā, veicot nodokļu aprēķinu, pieņēmis VID.

[2.5] VID ir nepareizi aprēķinājis summas, kuras audita pārskatā minētās personas vidēji varēja saņemt vienā mēnesī. Šīs summas nevar pārsniegt *Ļ.B.* 167.95 lati (audita pārskatā 300.15 lati). *A.B.* 121.65 lati (161.28 lati), *J.C.* 14.38 lati (29,42 lati), *S.G.* 217.54 lati (396.86 lati). *I.K.* 39.73 lati (56.51 lati). *M.K.* 96.23 lati (192.22 lati). *L.L.* 176.88 lati (299.19 lati), *I.L.* 58.02 lati (96.20 lati). *D.M.* 83,47 lati (133,30 lati). *D.P.* 94.54 lati (155,83 lati), *A.P.* 303,01 lati (502.07 lati), *A.P.* 84.68 lati (150.55 lati), *Ī.P.* 54.19 lati (110.04 lati). *M.S.* 302.71 lati (419.47). *R.T.* 97,42 (167.65). *I.Ž.* 23.75 lati (51.35 lati). Kopā par šīm 16 personām vidējā darba samaksa vienā mēnesī ir

nepamatoti paaugstināta par Ls 1285.93. Līdz ar to ar VID ģenerāldirektora lēmumā par Ls 6436.10 nepamatoti ir paaugstināta budžetā iemaksājamā IIN summa, par Ls 6436.10 – soda nauda, par Ls 9361.22 0 – VSAOI summa, par Ls 9361.22 – soda nauda.

[2.6] Izmaksu periods nav ņemts vērā arī aprēķinot audita periodā izmaksāto kopējo summu *A.P.*, *L.R.*, *N.L.*, *Dr.Z.*, *J.K.*, *M.O.*, *A.E.*, *I.K.*, *M.P.*, *K.H.*, *D.V.*, *I.A.*, *L.Z.*, *Ļ.N.*, *A.C.*, *L.F.* un *D.Z.* Atbilstoši audita pārskatā norādītajam, šī summa nevar pārsniegt Ls 14 496.74 (audita pārskata pielikumos uzrādīta summa Ls 23 480.15. Līdz ar to ar VID ģenerāldirektora lēmumā budžetā iemaksājamajai IIN summai Ls 1096.70 apmērā un soda naudai Ls 1096.76, kā arī VSAOI summai Ls 1595 apmērā un soda naudai Ls 4785 nav pamatojuma.

[2.7] Vairāki no pieteicēja darbiniekiem ir arī SIA "LĢC izdevniecība" darbinieki vai pašnodarbinātie, līdz ar to audita pārskatā vajadzēja atspoguļoties arī SIA "LĢC izdevniecība" un *A.P.* IIN un VSAOI deklarācijām. Tā kā VID nav ņēmis to vērā, šīs summas audita pārskata pielikumos nav uzrādītas un audita pārskatā pieteicējai ir nepamatoti aprēķināti IIN par summu Ls 961.98 un VSAOI par summu Ls 1411.53. tai skatā par *I.K.* IIN Ls 157.48. darba ņēmēja VSAOI Ls 62.28. darba devēja VSAOI Ls 166.68. par *A.P.* IIN Ls 499.28. darba ņēmēja VSAOI Ls 198.90. darba devēja VSAOI Ls 532.39. par *A.P.* IIN Ls 202.86. darba ņēmēja VSAOI Ls 94.50. darba devēja VSAOI Ls 214.37. par *E.P.* IIN Ls 102.36 darba ņēmēja VSAOI Ls 34,20. darba devēja VSAOI Ls 108.21.

[2.8] VID ģenerāldirektora lēmumā, nav ņemts vērā, ka vairākas no audita pārskatā un lēmumā par pārsūdzības rezultātiem minētās personas, VID darbiniekiem ir sniegušas liecības, ka lapiņās (turpmāk spriedumā Pieraksti) norādītās summas (pilnīgi vai daļēji) ir saņēmušas tieši no *A.P.* par privāti viņai sniegtajiem pakalpojumiem vai pārdotajām lietām. Tāpat nav ņemtas vērā *A.P.* *A.P.* un *E.P.* liecības, kas apliecina, ka daļai no lapiņās uzrādītajām summām nav nekāda sakara ar pieteicējas norēķiniem ar saviem darbiniekiem, kā arī *S.G.* un *L.B.* liecības, ka daļa no lapiņās uzrādītajām summām ir saņemta kā aizdevuma atmaksa.

Pie šādiem apstākļiem VID nebija pamata uzskatīt, ka augstāk minētās personas no pieteicējas ir saņēmušas nedeklarētas atlīdzības par padarīto darbu.

[3] Atbildētājs – VID, rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un noraida kā nepamatotu. Paskaidrojumā ir norādīti sekojoši argumenti.

[3.1] Pieteicēja apgalvojums par to, ka VID nav bijis tiesīgs izdot administratīvo aktu lietā procesuālā termiņa nokavējuma dēļ, ir nepamatots, jo likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešā daļa neattiecas šo lietu. Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta ceturto daļu likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešajā daļā minētie nodokļu revīzijas (audita) termiņa ierobežojumi neattiecas uz gadījumiem, kad nodokļu revīzija (audits) tiek veikta pēc tiesībaizsardzības iestāžu pieprasījuma. Konkrētajā lietā audits tika uzsākts, pamatojoties uz VID Finanšu policijas pārvaldes 2004.gada pieprasījumu Nr.14.1.2-18/6418.

[3.2] VID ģenerāldirektora lēmumā ietvertā atsauce uz likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sesto daļu ir precizēta VID Rīgas reģionālās iestādes Auditā pārvaldes 4.auditā daļas priekšnieces 2005.gada 11.augusta lēmumā Nr.4.2.4/40, kā arī 2005.gada 11.augustā sastādītajā auditā pārskata Nr.273 23.1pp., kur tiek norādīts, ka VID ir piemērojis likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 2.punktu.

[3.3] VID Finanšu policijas pārvaldes veiktās pārbaudes 2004.gada 10. un 18.maijā ir atspoguļotas VID Finanšu policijas pārvaldes 2004.gada 10. un 18.maija pārbaudes aktos. 2004.gada 10.maija pārbaudes aktā norādīts, ka 2004.gada 10.maijā pārbaude veikta pieteicējas juridiskajā adresē, Rīgā, Kaņiera ietā 10A un attiecīgi norādīti fakti, kas tajā tika konstatēti. 2004.gada 18.maijā VID Finanšu policijas pārvaldes telpās, Rīgā, Katrīnas ielā 5A tika turpināta 2004.gada 10.maijā pieteicējas juridiskajā adresē uzsāktā pārbaude un attiecīgi pārbaudes aktā tika fiksēti pārbaudes rezultāti. Neviena no pieteicējas amatpersonām, kas piedalījās pārbaudēs tajās konstatētos faktus neapstrīdēja un neieteica par tiem iebildumus.

[3.4] Pieteikumā norādītie apstākļi attiecībā uz *K.H.* sniegtajiem paskaidrojumiem neliecina par to, ka daļa no izmaksātajām summām ir izmaksāta pirms auditējamā perioda.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve, pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā norādīto. Papildus paskaidrojumus pieteicēja pārstāve nesniedza.

[5] Trešās personas pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka pārsūdzētais akts izdots, pārkāpjot procesuālās normas. Pieteicējas revīzijas veikšanu atbildētājam pieprasīja kriminālprocesa virzītais – VID Finanšu policija. Kriminālprocesa virzītāja pieprasījumu VID izpildīja, sastādot un iesniedzot Nodokļa aprēķina pārskatu. Tam sekojošais audits pretēji audita pārskatā norādītajam netika vairs veikts pēc kriminālprocesa virzītāja pieprasījuma, bet gan pēc nodokļu administrācijas iniciatīvas. Tādējādi audita norisē vajadzēja ievērot vispārējās prasības attiecībā uz auditu, ieskaitot termiņu lēmuma pieņemšanai un amatpersonu kompetenci pagarinot termiņu lēmuma pieņemšanai, taču tas netika darīts. Dēļ šiem procesuāliem pārkāpumiem lēmums ir jāatceļ.

Pārsūdzētais lēmums ir nepamatots arī pēc būtības, jo veiktais netiešais nodokļu aprēķins ir kļūdains un neloģisks, ir pretrunā nodokļu auditā konstatētajiem faktiem. Pieteikumā norādītajos gadījumos nodokļu aprēķins ietver laiku, kuru neaptver audita periods. Aprēķinā nav ņemts vērā, ka izņemtie algu izmaksas dokumenti attiecas tiklab uz *A.P.* kā pašnodarbinātās personas un sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Latvijas ģimenes centra izdevniecība" veiktajām izmaksām kā uz pieteicējas veiktajām izmaksām, jo tiem ir vienota kases telpa. Taču atbildētājs nav ņēmis vērā VSAOI un IIN, ko par pieteikumā norādītām personām ir samaksājusi *A.P.* un SIA ,,Latvijas ģimenes centra izdevniecība".

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina un lūdza n to noraidīt balstoties uz pārsūdzētā lēmumu un paskaidrojumā tiesai norādītiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesas konstatē, ka lietā nav strīda par administratīvā procesa un tā ietvaros veikto procesuālo darbību hronoloģiju un būtību. Tāpat kopumā lietā nav strīda, ka pieteicēja, auditējamā periodā saviem darbiniekiem skaidrā naudā izmaksājusi naudas summas, no kurām nav ieturēti nodokļi - VSAOI un IIN.

Strīds lietā ir par to, vai pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteiktā VSAOI un IIN lielums ir noteikts pareizi un pamatoti

Tāpat lietā ir strīds par to, vai iestāde administratīvajā procesā ir ievērojusi likumā „Par nodokļiem un nodevām" noteikto nodokļu audita procesuālo kārtību.

[7] Tiesa, ņemot vērā turpmāk norādītos apsvērumus, atzīst, ka pieteicējas un trešās personas argumenti par lietas strīdīgajiem aspektiem, nerada pamatu pieteikuma apmierināšanai un pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

[8] Tiesas ieskatā nepamatots ir pieteicējas un trešās personas arguments, ka pieteicējas audits nav saistāms ar kriminālprocesa virzītāja pieprasījumu, jo nodokļu administrācija sakarā ar procesa virzītāja pieprasījumu Ministru kabineta noteikumu „Noteikumi par revīzijas veikšanu pēc procesa virzītāja pieprasījuma" noteiktajā kārtībā sagatavoja un iesniedza procesa virzītājam 2004. gada 23. septembra nodokļu aprēķinu Nr.2.

Nodokļu aprēķins Nr.2 patiešām tika sagatavots 2004. gada 23. septembrī un, spriežot pēc VID Finanšu policijas 2004.gada 9.novembra vēstules Nr.14.1.2-18/6418 konteksta, iesniegts Finanšu policijai *(lietas II.sējums, lietas136.- 137., 150-174. lapa).* Taču no Finanšu policijas vēstules Nr.14.1.2-18/6418 izriet, ka tieši šajā vēstulē, kas datēta ar 2004.gada 9.novembri, VID Finanšu policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks, pamatojoties uz Kriminālprocesa 50.pantu un Ministru kabineta noteikumiem „Noteikumi par revīzijas veikšanu pēc procesa virzītāja pieprasījuma", pieprasa veikt pieteicējas saimnieciskās un finansiālās darbības revīziju par laika posmu no 2001.gada 1.janvāra līdz 2004.gada 31.maijam sakarā ar 2004.gada 15.oktobrī ierosināto krimināllietu Nr.15830110004 par SIA „Latvijas Ģimenes Centrs" grāmatvedības dokumentu slēpšanu laika posmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004.gada 31.maijam.

Tādējādi pamatots ir atbildētāja arguments, ka pieteicējas audits tika veikts, pamatojoties uz Finanšu policijas pieprasījumu un šādu auditu atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta ceturtajai daļai nav attiecināmi panta trešajā daļā noteiktie termiņa ierobežojumi.

[9] Pieteicējas un trešās personas ieskatā iestāde, piemērojot aprēķinu metodi, ir pārkāpusi likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sesto daļu, jo pārsūdzētajā lēmumā nav konkretizējusi netiešas aprēķina metodes piemērošanas pazīmes.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta atziņām visās administratīvā procesa stadijās pieņemto lēmumu kopums uzskatāms par vienu administratīvo aktu. Administratīvais akts var sastāvēt no vairākiem dokumentiem un akta pamatojumam nav obligāti jābūt tajā pašā dokumenta, kurā ietverta lēmuma rezolutīvā daļa *(Latvijas Republikas Augstākās*

tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 8.februāra sprieduma lietā SKA-150/2007 7.1. apakšpunkts; Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.jūnija sprieduma lietā SKA-294/2007 9.punkts).

Ņemot vērā iepriekšējā rindkopā minēto, un to, ka audita pārskata trešajā lapaspusē ir norādīts, ka nodokļu audits tika veikts, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 2. un 6.punktu un septītās daļas 2.punktu, LR VID Finanšu policijas pārvaldes sniegto informāciju, SIA LĢC" dokumentiem un VID rīcībā esošo informāciju, tiesa iepriekšminēto pietiecējas un trešās personas argumentu atzīst par nepamatotu.

[10] Tiesa turpmāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst, ka nepamatots ir arī pieteicējas un trešās personas arguments, ka atbildētāja izvēlētā nodokļu aprēķina metode ir kļūdaina un neloģiska un, ka atbildētājs papildu nomaksai budžetā noteicis maksājumus arī par periodu, kas pārsniedz likumā noteikto trīs gadu termiņu.

[10.1] No audita pārskata un tā pielikumiem, kā arī VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 4.audita daļa priekšnieces 2005.gada 11.augusta lēmuma Nr.4.2.4/40 *(lietas I sējums 231.-314. lapa)* konstatējams tālāk minētais.

[10.2] Auditā ir aprēķināti divi nodokļu maksājumu lielumi - viens par laiku no 2001.gada 1.janvāra līdz 2004.gada 31.maijam nesamaksātais VSAOI un IIN maksājums, otrs par laiku 2002.gada 1.augusta līdz 2004.gada 31.maijam papildus budžetā maksājamais nodokļu maksājums.

[10.3] Atbilstoši lietā piemērotajai aprēķina metodei VSAOI un IIN aprēķināts, pamatojoties uz saskaņā ar darba līgumiem nodarbināto (auditā nodēvētas par identificētām personām) personu un bez darba līgumiem nodarbināto (auditā nodēvētas par neidentificētajām personām) eventuālā, nevis faktiskā, ienākuma taksācijas periodā.

[10.4] No audita pārskata un tā pielikumiem redzams, ka katras identificētas nodarbinātās personas taksācijas perioda eventuāls ienākums noteikts, izmaksāto skaidrās naudas kopsummu dalot ar auditējamā periodā saskaņā ar darba līgumu nostrādāto mēnešu, tas ir taksācijas periodu, skaitu. Savukārt neidentificētās personas taksācijas perioda ienākums noteikts izmaksāto skaidrās naudas kopsummu dalot ar auditējamā periodā taksācijas periodu skaitu, tas ir 41 mēnesi.

Iegūtais rezultāts kā konstants taksācijas perioda ienākums aprēķinā ir attiecināts uz katru auditējamā perioda taksācijas periodu, kurā attiecīgā identificētā persona ir strādājusi, bet attiecībā uz neidentificētajām personām uz katru auditējamā perioda taksācijas periodu.

Ņemot vērā norādīto, secināms, ka nesamaksātā un maksājamā nodokļu maksājumu aprēķināšanā ir piemērots viens princips, saskaņā ar kuru Pierakstos norādītās summas tika proporcionāli un taisnīgi attiecinātas gan uz to periodu, par kuru nodokļu maksājums ir tikai aprēķināts, gan uz to periodu, par kuru nodokļu maksājums ir aprēķināts un noteikts papildus nomaksai budžetā.

Tāpat secināms, ka kontekstā ar piemērotas aprēķina metodes būtību, aplami būtu atsevišķajos taksācijas periodos nodokļa lielumu noteikt pēc faktiskā ienākuma (kas tiesas ieskatā izskatāmajā lietā nav pierādīts ar pieļaujamiem

pierādījumiem), jo maksājumi kopumā ir noteikti uz aprēķina pamata, nevis uz iesniegto leģitīmo grāmatvedības dokumentu pamata, un cita principa piemērošana kādā aprēķinu daļā izjauktu piemērotās aprēķina metodes sistēmu.

[11] Tiesas ieskatā nepamatots un noraidāms ir arguments, saskaņā ar kuru, iestādei aprēķinot budžetā maksājamo VSAOI un IIN, vērā bija jāņem arī trešās personas *A.P.* un sabiebrības ar ierobežotu atbildību „Latvijas izdevniecības centrs" auditējamā periodā samaksātie VSAOI un IIN.

Tiesas ieskatā minētais arguments ir iracionāls pēc savas būtības. Izskatāmajā lietā auditēta tika pieteicēja tāpēc vien auditā var tikt ņemti vērā tikai tie nodokļu maksājumi, kurus likumā noteiktajā kārtībā un termiņā auditējamā periodā atbilstoši pieteicējas grāmatvedības dokumentiem un VID datiem ir veikusi pieteicēja.

Kā redzams, pieteicējas auditējamā periodā par nodarbinātajām saskaņā ar darba līgumiem personām budžetā veiktie VSAOI un IIN aprēķinā ir ņemti vērā.

[12] Tiesa noraida pieteicējas un trešās personas argumentāciju, saskaņā ar kuru VID secinājumi un aprēķini tiek apstrīdēti, balstoties uz Pierakstu datu interpretācijas saskaņā ar personu, no kuru ienākumiem VSAOI un IIN netika maksāts, paskaidrojumiem.

Kā redzams no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23. panta sestās daļas nodokļu administrācija normā norādītajos gadījumos ir tiesīga nodokļu apmēru atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām. Turpretī neviena tiesību norma, kas noteic nodokļu maksātāja publiski tiesiskus pienākumus nodokļu jomā, neparedz iespēju nodokļu maksātājam VSAOI un IIN maksājumu lielumu pamatot ar neliģitīmās uzskaites datiem, nevis ar nodokļu maksātāja grāmatvedības uzskaitē un VID iesniegtajos pārskatos nostiprinātajiem datiem.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka nodokļu maksātājs, kas nepiekrīt nodokļu administrācijas noteiktajam VSAOI un IIN maksājumu lielumam, īstenojot no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38. panta izrietošas tiesības, to var atspēkot vienīgi ar ziņām par darbinieka gūtajiem ienākumiem attiecīgajā taksācijas kārtībā, kas tiesību normās noteiktajā kārtībā nostiprinātas nodokļu maksātāja grāmatvedībā un VID iesniedzamajos pārskatos.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka nodokļu administrācijas VSAOI un IIN lielums ir noteikts pareizi un pamatoti un pieteicēja pieļaujamos pierādījumus par pretējo nav iesniegusi.

[14] Tiesa konmstatē, ka VID lēmuma pieņemšanas procesā ir ņēmis vērā visus būtiskos apstākļus, ir uzklausījis pieteicējas argumentus, piemērojis saistošas tiesību normas un ir pamatojis savu lēmumu kā attiecībā uz papildus nomaksai budžetā noteiktajiem nodokļu maksājumiem, tā arī soda naudu. Tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā iestāde rīcības brīvību nesamazināt piemērojamo soda naudu, ir izmantojusi pareizi, veicot atbilstošus lietderības apsvērumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „ Latvijas ģimenes centrs” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006.gada 20.janvāra lēmuma Nr.19/1733 atcelšanu.

Spriedumu 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese Ļ.Kušnire